

Štev. 17

Leto 9

Izhaja dvakrat na mesec
Naročnina četrstletno 12 dinarjev

NEODVISNO GLASILO ŽELEZNIČARJEV, UPOKOJENCEV IN TRANSPORTNEGA OSOBLJA

Naš položaj

Bližajo se zopet težki časi za železničarje vseh kategorij, še posebno pa za delavce. Že mesec september, ko se začne vpis otrok v šolo, povzroča težko rešljive skrbi vsem nižjim kategorijam uslužencev in delavcev, kje bodo vzeli denar za obleko, knjige, šolnino. Te skrbi še povečava bližajoča se zima, ker se je treba preskrbeti s kurivom in potrebnimi živiljenjskimi potrebščinami, prejemki pa ne zadostujejo niti za tekoče izdatke za prehrano, kaj šele za nabavo vsega potrebnega za zimo.

Položaj delavcev se tekom letošnjega leta ni niti v eni smeri izboljšal, marveč se je celo poslabšal. K redukcijam in znižanju plač preteklih let so se pridružile nove redukcije: nadaljnji brezplačni dopusti pri progovnih delavcih, skrajšanje delovnega časa v kurilnicah in delavnicih, uvedba novega 1% davka, znižanje odnosno popolno ukinjenje zadnjih uvečanih plač pri navadnih delavcih.

Nestrpno čaka še mnogo delavcev na mirno rešitev vprašanja izplačila diference, upajo še vedno, da se bo delodajalec usmilil ter povrnil odvzetih 10% delavskih plač, ker pač mora uvideti, da delavec s svojo družino propada in da je v tej zimi obsojen na siguren pogin, če se ne bo položaj še pred zimo izboljšal. Na nepravi poti so ti delavci, ki upajo na uvidevnost kapitalista, da se jih bo usmilil ter jim dal kako drobtinico.

Vedno več delavcev pa tudi spreghedava in uvideva, zakaj je tako dollec prišlo ter iščejo poto, po katerih bi popravili storjene lastne napake ter prišli zopet v položaj, da bi zmagli odločno nastopiti proti izvedenim redukcijam ter si priboriti nazaj ukinjene pravice.

Bili so časi, ko je bilo nekaj izjemnega, če je moral uslužbenec ali delavec iskati zaščito pri sodišču za one pravice, ki so mu pristojale po veljavnih pravilnikih in pragmatikah. Delavec in nameščenec je imel tedaj kolikor toliko močne strokovne organizacije in je imel zgrajen zaupniški aparat, ki je pravočasno preprečil vsako oškodovanje in zlasti vsako skrajšanje zajamčenih pravic ter je vodil borbo za zboljšanje položaja.

Zavedni delavci se ne čudijo danes taktiki delodajalcev, ki so podvzeli najbolj različne ukrepe, da zlomijo moč organiziranega delavstva ter so pri teh svojih akcijah celo dajali delavstvu gotove koncesije, samo, da bi ga prepričali, kako so strokovne organizacije nepotrebne, ker delodajalec itak sam uvidi, kaj rabi delavec. Tudi na železnici se je na enak način postopalo ter so se našli tisoči in tisoči, ki so čez noč premenili barvo, ki so se začeli ogrevati za »stanovske in nacionalne« pod pokroviteljstvom delodajalca živeče organizacije, ker so vsi razni ekspONENTI in priganjači teh organizacij računalni na nagrade v obliki boljših mest in napredovanj.

Kakor hitro pa je bila oslabljena moč razrednih organizacij ter so se delavci navadili na garanje in čim večjo produkcijo vsled obljubljenih akordnih in premijskih nagrad, pa je začel delodajalec inkasirati obresti od začasno vloženega kapitala. Premijske postavke in akordi so popolnoma izginili, začelo se je prikrajevanje pri dopustu, ukinil se je sistem avtomatičnega napredovanja, čez noč je bila odpravljena institucija delavskih zaupnikov, čez noč je

uprava prevzela obstoječe socialne institucije delavstva, ki so razpolagale z milionskimi fondi.

Prišla je nato doba, ko je hotel delodajalec vsaj na videz varovati veljavnost obstoječih pravilnikov in predpisov, dasi je pod izgovorom »štendne« že ukinjal zagarantirane pravice z izgovorom, da bo osobje naknadno dobilo vse, kar vsled težkih razmer za enkrat ni moglo izkoristiti. V teh časih pa so podprli delodajalca razni »kameleoni«, ki so visoko povzdignili svojo zastavo ter dopovedovali vsakemu, ki jih je hotel poslušati, kako težke čase preživila uprava in da mora delavec doprinesti tudi najtežje žrtve, saj bo kasneje za te žrtve dvojno nagrajen.

Potekli sta nadaljnji dve leti, izšli so novi pravilniki, ki so vse te »prostovoljne žrtve«, ki jih je doprinjalo delavstvo, uzakonili in je bila obljubljena nagrada za pozrtvalnost. V pravilnikih je ostalo od prejšnjih pravic le še par sledov in tudi ti so v glavnem samo v pravilniku ter so le redki oni, ki pridejo do teh pravic.

Vsem železničarjem so znani odtegljaji za Nabavljajne zadruge, kjer so se zbrali od mizernih plač težki milijoni, ki so jih dobile te zadruge na razpolago, v katerih zamore danes odločati le majhno število privilegiranih, masa pa nima na nje nikakega vpliva. Mesto, da bi Nabavljajna zadruga, ki si je vsled velikih ugodnosti pri prevozu blaga in visokih cen nabrala milijonske rezervne fonde, danes podprla progovnega delavca z večjimi ugodnostmi, smatra za pravilno, da mu odtegne vso preostalo plačo v poravnavo nabavljnih živil in se ne vpraša, ali ima ta delavec ali njegova družina še kakde druge potrebe.

Vsem železničarjem je znano, kako so morali prispevati velike vsote za poplavljence v Banatu in Vojvodini, dasi so bili delavci že tedaj v težkem položaju. Danes se nikdo ne spomni na te progovne delavce, ki so gotovo v obupnejšem položaju kot poplavljenci in zaman čakajo enako dobrodelne akcije.

Leta 1931 in 1932 se je tudi delavcem odtegnilo dvakrat po 5 odst. od njihovih mizerno nizkih plač in vse intervencije, ki so se izvrstile do danes, so bile brezuspešne ter tega odtegljaja delavci še niso dobili povrjenega ter ne more nikdo prizadetemu delavcu zameriti, da išče zaščite pri rednem sodišču. Malo je onih, ki jih je do tega koraka privedla zavednost, marveč je večina takih, ki so se poslužili te zadnje poti prisiljeni od gladu vsled vedno novih redukcij.

Stalnim delavcem je v pravilniku zasigurano najmanj 160 delovnih ur mesečno. Vprašajte danes progovne delavce, ali so tako srečni, da bili smeli delati teh 160 ur za nizko plačo, ki ne zadostuje niti za samo preživljanje, kaj šele za druge potrebuščine. Ni se našla do danes nobena instanca, ki bi pozvala na odgovornost vse one, ki ne izvajajo obstoječe naredbe in zato so se prizadeti tudi v tem slučaju morali obrniti na redno sodišče, da jim prisodi ono pravico, ki jim je z zakonom zajamčena.

Tako se množe tožbe izkorisnega delavstva, istočasno pa vedno bolj prodira v najširše delavske plasti spoznanje o usodnih napakah v onih letih, ko je delavstvo nasedlo uvedenim frazam stanovskih priganjačev ter ni z vso odločnostjo bra-

nilo osnovne delavske pravice organizirana v razrednih organizacijah, marveč je večina pozabila na potrebo razredne organizacije in se vdala pasivnosti. Danes delavstvo uvideva, da je njegova rešitev le v enotnih delavskih organizacijah, neoziraje se na kategorijo in kraj zaposlitve, ker le enotno delavstvo bo zamoglo potom odločnega nastopa zaustaviti nadaljnji val redukcij in poslabšanja ter si priboriti boljšo bodočnost.

Tudi železničarji in ostali transportni delavci se morajo zavedati,

da brez odločnega nastopa ne bodo dosegli nikakih pravic, marveč bodo morali še nadalje živatariti v siromašnih in večkrat neznotnih razmerah. Tudi železničarji morajo vedno in povsod postaviti kot svojo glavno zahtevo — zahtevo po svobodni strokovni organizaciji brez vsakih izjemnih določil, kakor je svobodno organiziranje zagotovljeno z osnovnim zakonom v zaščito delavcev vsemu delavstvu Kraljevine Jugoslavije.

Princip minimalne plače

— eksistenčni minimum — ne pa povprečna zavarovana meza

V principu je že bivši minister g. Pucelj priznal načelo, da bi bila potrebna zakonita uvedba minimalnih plač. Minister socialne politike je takrat vsaj molče priznal in uvidel, da podjetništvo po nepotrebnem, izdobičkarstva

pritiska meze na nivo, ki je v posmehi zdravi gospodarski in narodni politiki.

Z neprestanim zniževanjem mezd narašča socialna beda in pada konzumna sila. Logično ob taki politiki propada narod in gospodarstvo. Od tedaj se vprašanje še ni premaknilo z mesta. V ministrstvu socialne politike baje pripravlja načrt zakona in tudi ljubljanska delavska zbornica je izdelala elaborat.

Ker se bo to vprašanje enkrat moralno premakniti z mrtve točke ter je zlasti važno tudi za tisoče in tisoče železničnih delavcev, tako nekvalificiranih kakor kvalificiranih, je potrebno, da k temu vprašanju zavzememo naše jasno stališče.

Podlaga za določitev zakonite minimalne meze mora biti

eksistenčni minimum, ne pa povprečna zavarovana meza v socialnem zavarovanju, ki je več kot petdeset odstotkov prenizka.

Treba je vendar pomisliti, da imamo danes nezdrene razmere. Veliko je število nezaposlenih, drugi pa so primorani pošiljati svoje žene in otroke v službo, da prinesejo domov za vzdrževanje rodbine po tristo ali štiristo dinarjev na mesec. Mnogo je primerov, ko

tri, štirje člani rodbine komaj zaslužijo eksistenčni minimum za eno osebo,

od katerega mora živeti cela rodbina. To je morda z meščanskega stališča tudi načelo, toda za delavstvo tako načelo ne more veljati. Vsako delo je namreč toliko vredno, izjemno so le duhovno ali telesno slabotne

osebe, da se z njim dotični delavec sam preživlja. Mora biti toliko vredno! Z nizkimi plačami sicer delavci ali delavke, žene, nekaj prispevajo h gospodinjstvu in živiljenjski preskrbi. Toda, ker so njih mezde preslabе, da bi se oskrbovali sami, jih mora vsaj deloma oskrbovati rodbina in se s tem vendarle poslabšuje socialni položaj cele rodbine, če primerjamo število oseb z zaslужki. V takih primerih mora živeti tisti delavec ali delavka, ki ima premalo plače za svoje živiljenje na račun rodbine all pa stradati. To pomeni, da rodbina vzdržuje delavca delodajalcu, namesto, da bi ga redilo delo, delodajalec. Ali je to pravično?

Iz teh razlogov torej pameten človek ne more nikdar zagovarjati današnjih plač, ki so le nekake miloščine, ker zneska Din 18.— do 20.—, ki ga dobi progovni delavec na železnični, ne moremo imenovati plačo, saj ta znesek ne zadošča niti za samo hrano enega samega človeka, kaj šele za ostale potrebuščine. In ta delavec mora s tem zneskom hraniti veččlansko družino, šolati otroke!

Vsakemu delavcu gre, če dela, eksistenčni minimum, s katerim lahko opravi vse živiljenjske potrebe in vzdržuje rodbino. Ta eksistenčni minimum edino more biti podlaga za določitev minimalne meze v novem zakonu. Če bi se odmerjala minimalna meza po današnji povprečni zavarovani mezzi v socialnem zavarovanju, bi se s tem samo sankcioniralo današnje stanje, ki je z ozirom na povprečne delavske plače naravnost obupno. Pri odmeri minimalne plače je pač treba vpoštovati, ne dejansko stanje, ampak eksistenčno možnost z ozirom na sedanje cene blaga in plače delavcev in nameščencev. Le to more biti objektivna baza pri določevanju zakonitih minimalnih plač.

Zato ponavljamo ...

Minimalna plača, ki naj se določi z zakonom, mora odgovarjati eksistenčnemu minimumu.

Volitve skupščinarjev v delavski pokojninski fond

Za dne 24. septembra 1934 so dočlene volitve skupščinarjev za delavski pokojninski fond. Po naših informacijah se udeleže volitev teh skupščinarjev samo zvezarji, ki so postavili svojih 10 kandidatov, ker se pač strinjajo s položajem, v katerem se nahaja pokojninski fond. Ostali železničarji niso vložili nikake liste in se volitev v pokojninski fond ne udeleže iz razloga, ker ni priznana samouprava pokojninskega fonda ter nimajo delavci na upravo fonda nikogega vpliva.

Ker torej železničarji niso pred-

ložili nikake liste za volitve, prepuste te volitve zvezarski gospodi, istočasno pa izjavljajo, da se bodo borili z vsemi sredstvi za:

ustanovitev samostojnega pokojninskega fonda z upravnimi in nadzornimi odbori, v katerih mora imeti delavstvo večino zastopnikov, zadostno dotacijo pokojninskega fonda, da se bo skozi dolgo dobo let lahko zbiral rezervni kapital ter tako osiguralo redno poslovanje pokojninskogega fonda, zvišanje pokojnin ter skrajšanje članske dobe za dosegno polne pokojnine.

Vprašanja in odgovori

Koliko dopusta mi pripada?

Nastavljen sem bil leta 1920 ter se mi je štelo pri prevedbi leta 1923 18 let stalne službe. Do letošnjega leta sem imel dopusta letno 30 dni, za leto 1934 pa sem dobil obvestilo, da mi pripada le 12 dni dopusta. Ali je to pravilno in če ni pravilno, kaj se je ukrenilo proti temu?

Glede dopusta loči zakon uslužbence v glavnem v dve skupini. V prvo skupino spadajo oni, ki so bili nastavljeni že pred 1. septembrom 1923, v drugo pa oni, ki so bili nastavljeni šele po uveljavljenju zakona iz leta 1923. Onim, ki so bili nastavljeni pred 1. septembrom 1923 omogoča zakon z uporabo § 258 vračanje vseh onih let, ki se računajo za pokojnino (torej tudi dnevničarskih) za odmero dopusta, za ostale pa je Ministrstvo izdalo posebno tolmačenje, glasom katerega se računa za odmero dopusta samo nastavljeni leta.

Vam pripada, ker imate nad 25 let za pokojnino vštete službe, 30 dni dopusta in ste torej pri odmeri dopusta oškodovani. Železničarska uprava se namreč drži direktive Ministrstva saobraćaja in računa vsem železničarjem brez razlike samo nastavljeni leta za odmero dopusta. Na pritožbe par pri zadetih je Ministrstvo odgovorilo odklonilno ter sedaj v konkretnem slučaju proti odklonilni rešitvi Ministrstva že vložena pritožba na Državni svet, ki bo tozadenvno definitivno razsodil. Vam ni treba sedaj vlagati prošnje ali pritožbe, ker bi morali plačati kolkovino. Ministrstvo bi pa pritožbo neugodno rešilo in počakajte raje na rešitev Državnega sveta, ki bo izšla nekako koncem oktobra in katero bomo takoj objavili v našem časopisu.

Ali imam pravico na 12 mesečno bolovanje?

Zbolel sem marca 1933 ter sem bil na to nepreklenjeno v bolniškem stanju do konca marca 1934, ko mi je uprava ustavila prejemke. Med tem sem bil klican maja 1933 k zdravniški komisiji, sedaj v odlokut o odmeri penzije pa me je uprava upokojila z 31. avgustom 1933, češ, da sem postal glasom izvida zdravniške komisije že maja 1933 nesposoben za vsako službo in je torej nastopil slu-

čaj iz § 112 tč. 3. Sedaj zahteva uprava povrnitev preveč prejetih aktivnih prejemkov od 1. sept. 1933 do 1. aprila 1934. Ali je to pravilno?

Rešenie o odmeri pokojnine je neosnovano na zakonu in če ste se pritožili na Državni svet, bo Državni svet Vašo pritožbo ugodno rešil ter Vam bo odmerjena na novo penzija in se Vam bo računalno za penzijo do konca meseca marca 1934.

Razlogi: Zakon o drž. prom. osobju v § 112 tč. 4 predpisuje, da prestane služba po preteklu 12 mesecev nepretrganega bolovanja ter železničarska uprava ni upravičena tega roka skrajšati, kar je že opetovano razsodil Državni svet po analognih določbah zakona iz leta 1923.

Res prestane služba tudi v slučaju, da postane uslužbenec telesno in duševno nesposoben za nadaljnje vršenje službe in se ga v takem slučaju smatra za razrešenega po preteklu treh mesecev od dneva, ko je postal nesposoben. V Vašem slučaju se je železničarska uprava poslužila te odredbe, vendar v to ni bila upravičena iz razloga, ker ste Vi prejemali aktivne prejemke tudi po preteklu tega trimesečnega roka, kar dokazuje, da ste bili tudi po tem datumu de facto še vedno aktivni uslužbenec. Enako je dokazano, da ste se zdravili pri pristojnem zdravniku tudi še po pregledu zdravniške komisije, torej ste bili tudi še po tem datumu na bolovanju, odnosno v bolniškem stadežu ter je morala železničarska uprava uporabiti določbe tč. 4, ki predvideva 12 mesečno bolovanje. Tč. 3, da postane uslužbenec telesno nesposoben za službo, pride v poštvet le v slučaju, da zdravniška komisija ugotovi, da je zdravljenje končano, da je pa kljub temu uslužbenec nesposoben za kakršnokoli službo. Pri Vas to ni bil slučaj, ker ste še naprej uživali zdravniško oskrbo ter Vam bo morala železničarska uprava priznati 12 mesečni bolniški rok. Pazite na 30-dnevni rok za pritožbo na Državni svet!

Opozorilo!

Opozarjam vse člane, da bomo uvedli stalno rubriko »Vprašanja in odgovori« ter pošiljajte Vaša vprašanja vsak mesec do desetega odn. do petindvajsetega, da zamorem, v kolikor bo prostor dopuščal, odgovoriti že v prvi prihodnji številki.

Spošno delavsko pravovarstveno društvo.

Razne vesti

Zopet 200.000 Din za »razlike« železničarjev. Poročali smo nedavno, da je direkcija drž. železnic izplačala zastopnikom mariborskih vpokojenih železničarjev odvetniku dr. Reismanu 350.000 Din za »razlike« mezdi, ki so jih imeli železničarji prejeti še iz leta 1923-24. Te dni pa mu je nakazala direkcija nadaljnih 210.000 Din za druge vpokojence in vdove. Sedaj je izplačala železničarska uprava že tudi za obresti teh razlik za 3 leta nazaj.

Tudi pravnim zastopnikom železničarjev v Ljubljani je računovodstvo Direkcije nakazalo že večje vso te na račun difference in zapadli obresti. Prihodnja razprava pri sodniji, kjer je vloženih zopet par sto tožb za izplačilo cele difference z obrestmi vred, se bo vršila dne 8. oktobra 1934 ter bodo do tega dne dobili prizadeti potom svojih pravnih zastopnikov nakazano celotno diferenco.

83.000 Din za obresti razlike. Železničarska uprava je doslej izplačevala pri posameznih obrokih samo dolžni znesek brez obresti. Železničarji pa so upravičeno vloževali to svoje že leta 1924 zapadlo mezdno terjatev tudi z zakonitimi 5% obrestmi za tri leta nazaj. Pri posameznih delavcih bi že to zneslo po 100-500 dinarjev. Sedaj pa je železničarska uprava nakazala mariborskemu zastopniku železničarjev za ostank razlike onih, ki so doslej tožili, samo na obrestih 83.000 Din. Že na obrestih so torej dobili železničarji prav čedno vsoto.

Nov spor z železničarsko upravo pri izplačilu razlik. Pri izplačilu razlik je nastal nov spor z železničarsko upravo, ki hoče plačati 5 odst. obresti za tri leta le od ostanka razlik, to je od 70 odstotkov, ki jih je še dolgovala sedaj. Noče pa železničarska uprava plačati obresti tudi od onih 30 odstotkov razlike, ki jih je izplačala v treh obrokih po 10%. Nadalje je železničarska uprava odtegnila vpokojencem in vdovom tudi za bolniški fond, kojega člani vpokojenci sploh niso več.

Odtegnitev prispevkov za bolniški fond je nezakonita že na podlagi naredbe same, ker zastarajo ta pla-

»delavec in dnevničar« iz točke 4 § 16 finančnega zakona, kateri predvideva oprostitev delavcev in dnevničarov od plačanja tega posebnega davka. Finančni minister je izdal tolmačenje, da pod nazivom »delavec« razume samo nekvalificirani ročni delavec, ki je bil sprejet v službo le pogodbeno za izredna in nujna javna dela in ki ne plačuje uslužbenega davka. Vsi ostali pa morajo plačati nov 1% davek.

Ker se je začel ta davek odteg-

vati, ter ga sedaj iztirujejo davčne oblasti tudi od delavcev v privatni industriji, se je ukrenilo vse potrebno, da je že vložena tožba na »Upravno sodišče v Celju«, da to sodišče razsodi, da je gornje tolmačenje na zakonu neosnovano in da delavcem (kvalificiranim in nekvalificiranim) tega davka ni treba plačevati.

Upamo, da se bo tudi v tej točki dosegel popoln uspeh ter bomo o razsodbi upravnega sodišča poročali, čim dobimo razsodbo v roke.

Pravni svetovalec

Železničarske »razlike«. — Kako je z rubežem proti — državi?

Vprašanje: 1. V našem kraju očitajo železničarjem, zakaj tožijo državo za razlike med iz leta 1923-24. Ali je očitek upravičen?

2. Nadalje pravijo, da tožba itak nič ne pomaga, če potem direkcija vkljub temu ne bo hotela izplačati. Ali lahko tudi mi rubimo za »razliko«?

Odgovor: 1. Očitki železničarjem, da so se odločili za tožbo za svojo »razliko«, mede, ki jim jo dolguje železničarska uprava že iz leta 1923-24, torej nad 11 let, so popolnoma neupravičeni. Po zakonu zapade vsaka meza najpozneje koncem tedna ali vsaj meseca. Sklicujete se torej edino na naše zakone, če zahtevate tako zastarelo mezo. Toži se pa itak Državni zaklad v roke državnega pravobranilstva, ne pa »država«. Državni zaklad pa je dan na dan tožen radi gospodarskih differenc od mnogo premožnejših državljanov, kot so revni železničarji, ki žive iz roke v usta, pa jim radi tega nič ne očita, da tožijo državo. Po ustavi in vsej naši zakonodaji se sime vsakdo boriti pred sodiščem za svoje pravice, zlasti za svoje premoženje, torej tudi za svojo mezo, pa najs bi proti komurkoli.

2. Rubež za izplačeno »razliko«. Če je enkrat terjatev proti Državnemu zakladu izplačena, se lahko po dosedanji zakonodaji vodi izvršba proti državnemu premoženju po istem izvršilnem redu, ki velja za vse ostale terjatve. Le po novem zakonu o državnem pravobranilstvu dne 15. jul. 1934, ki bo dobil veljavo 19. oktobra t.l., bo mogoče po 19. okt. voditi izvršbo proti Državnemu zakladu šele po dveh mesecih od pravomočne sodbe. Poprej bo moral upnik pristati Državno pravobranilstvo s pravomočno sodno odločbo za izplačilo. Če v dveh mesecih od podane prošnje ne bo dobil obvestila, da je izdan način za izplačilo, ali če v 14 dneh od obvestila, da je način za izplačilo izdan, ne bo dobil denarja, bo lahko zahteval pri sodišču izvršbo.

Očitke radi tožb za »razlike« naj torej železničarji odločno zavračajo. Nedavno smo čitali, da je tožil nek graščak potom odličnega slovenskega rodoljuba iz Ljubljane našo državo pri sodišču v inozemstvu, v Haagu, radi agrarne reforme, pa se radi tega nič ne zgražal, da je dotočnik tožil našo državo celo pred tujim sodiščem.

Ali lahko tožijo za razliko tudi sorodniki umrlih železničarjev? Za »razlike« lahko tožijo tudi vdove, otroci, ali drugi sorodniki pokojnih železničarjev, ki so to »razliko« pododelovali. Radi tega se mora vsak upravičenec zglasiti pri zapuščinskem sodišču, ki mu »razliko« — prisodi. Tudi gospodinje železničarjev, katerim je pokojni prepustil »razliko«, lahko isto tirkajo, event. v pobot svojega zasluga pri pokojnem železničarju.

Da se tožbe ne zavlečajo, naj prizadeti takoj preskrbe potrdijo zapuščinskega sodišča, da so dediči in da zamorejo dvigniti po pokojnem pripadajočo mu diferenco.

All pristojajo železničarskim delavcem poleg razlike tudi 5% obresti in za koliko časa? Ker razširijo sedaj pri izplačevanju dife-

rence posamezni agitatorji vesti med železničarje, da železničarji, posebno aktivnimi, ne pripadajo poleg difference tudi obresti, objavljamo v informacijo sledče:

Vsek železničar, aktivni kot upokojen, kakor tudi odpuščeni železničarji, ki so bili prevedeni svoječasno na urne plače, ima pravico do difference in poleg tega tudi pravico na 5% obresti za tri leta nazaj. Za ostalo dobo pa so obresti že zastarane in se ne dajo izplačiti. Vsem onim, ki so vložili pri sodišču tožbo za izplačilo difference, so priznane tudi obresti za pretekla tri leta, ki znašajo od vsakih 1.000.— dinarjev okroglo Din 160.—. Tako dobi na pr. delavec, ki je imel dobiti za ostalih 7 obrokov še Din 3.000 difference, izplačano, ako je vložil tožbo, poleg teh Din 3.000.— še Din 480.— kot obresti.

Te obresti pristojajo enako tudi aktivnim uslužbenecem ter je dolžnost železničarske uprave, da tudi aktivnim uslužbenecem te obresti izplača brez tožbe. Bilo bi »proti dobrim šegam in navadom«, če bi se železničarska uprava postavila na stališče, da aktivnim uslužbenecem teh obresti ne izplača same iz razloga, ker niso vložili tožbo.

Naknadne upokojitve so nepravilne.

Po 1. marcu 1934 je bilo upokojenih veliko število nastavljencev, katerim je uprava odmerila penzije naknadno z letom 1931 in 1932 ter je predpisano posamezniku v povračilo po Din 4.000.— do Din 30.000.— in celo več, češ, da so neopravljeno prejemali do razrešitve aktívne prejemke.

Zlasti so prizadeti oni, ki so zaprosili za upokojitev na podlagi § 117 zakona, ker so dovršili predpisano število let za polno občinstvo odnosno prekoračili 60. leto starosti. Veliko število je takih, ki so leta 1931 vložili prošnje za upokojitev ter jih je sedaj železničarska uprava upokojila naknadno z letom 1931 ter so najobčutnejše prizadeti oni, ki so bili na pr. v stališču v Ljubljani (ter so prejeli ves čas draginjske doklade I. razreda), stanovali pa so v okolici, kjer pripada III. razred.

Železničarska uprava se je postavila na stališče, da morajo za ves čas plačati diferenco med pokojninskim in aktivnim prejemki, čeprav so oni podvzeli vse korake, da bi bili upokojeni v zakonito določenem roku.

Proti takim rešenjem je bilo vloženih več pritožb na Državni svet, ki je že izdal prve rešitve in sicer v prilog prizadetim uslužbenecem ter se je postavil na stališče, da je § 117 neko izjemno določilo v prilog uslužbenecem, za katerega ne veljajo določbe § 114, drugi odstavek, ki predvideva, da služba avtomatično prestane, čeprav ni izdano tozadenvno rešenje, v roku treh mesecov od dneva, ko bi po določbah zakona morala prestati. V vseh onih slučajih, kjer so uslužbeni zaprosili za upokojitev, ker so izpolnili pogoje § 117 zakona, teče v zakonu predvideni enomesecni rok šele od dneva, ko je odlok o upokojitvi dospel v roke neposrednemu načelniku določenega uslužbenca.

One, ki so prizadeti, opozarjam, da je rok za pritožbo na Državni svet samo 30 dni od dneva prejema rešenja o odmeri pokojnini ter dobre vse potrebne informacije pri Splošnem delavskem pravovarstvenem društvu, v kolikor so člani društva.

Upokojenci, pozor!

Vlagajte pravocasno prijave za draginjske doklade.

Vsek upokojenec, ki si pridobi pravico do draginjske doklade (na pr. ob rojstvu otroka, ob poroki, ob upokojitvi itd.) mora predložiti prijavo za prejemanje draginjskih dokladov najkasneje v roku treh mesecov pristojni finančni direktor na predpisani tiskovini, ki se dobi v večjih trafikah po ceni Din 1.—. Če zamudite ta rok, potem izgubite za ves čas do predložitve prijave pravico do draginjske doklade in dobitje draginjsko odnosno rodbinski doklado šele od prvega dneva prihodnjega meseca po vložitvi prijave. Da ne boste oškodovani, vlagajte prijave pravocasno.

Redna predložitev prijave za draginjske doklade.

Glasom odloka finančnega ministra štev. 81.700 od 16. junija 1934 morajo upokojenci, upokojenke, vдове in sirote državnih uslužbencov zaradi kontrole predlagati pristojni finančni direktorji predpisano prijavo za prejem draginjskih dokladov samo enkrat na leto in sicer v času od 1. do 10. oktobra v letu.

Na prijavo je treba napisati številko likvidacijskega lista, ki je napisana na čekovni nakaznici, po kateri dobi upokojenec svojo pokojnino. Nadaite mora vsak upokojenec napisati točno svoje zvanje, ki ga je imel ob upokojitvi, kakor je bilo navedeno v rešenju o odmeri penzije.

Točno je treba izpolniti vse rubrike ter podpišeta prijavo dva aktívna uslužbenca

Jadi zadrugara

Jedan drugi zadrugar piše nam:

Naše poglede na rad u Konzumnoj zadrži i na zadatke zadržnog pokreta izložili smo na prošloj godišnjoj skupštini, a i u glasilu »Ujedinjeni Železničar«. Bili smo skroz konstruktivni i — radi toga — uvjereni, da će daljni rad zadruge biti osjetno izmijenjen, t. j. poboljšan. Nu sada, nakon više mjeseci, uvidjamo, da se naša očekivanja nikako ne ostvaruju: sve je ostalo pri strom a djelomično i — gore. Mjesto da se članovima dobavlja prvorazredna — ako već ne i jeftinija — roba, dobavlja se ološ. Tako sam ja kod zadruge kupio »prvorazredna«

drvra, a dobio sam — nijedne zdrave cjevanice.

Protiv ove ološ-robe podnio sam žalbu, ali bez uspjeha. Gospoda u zadrži našla su svakojake izgovore: prebacuju krvnjvu na liferanta, na neimanje kontrole itd. Ološ-robu platilo sam kao prvorazrednu, a to znači, da sam je platio skupo, skuplje nego kod privatnog trgovca. Ma da sam dobar i savjesta zadrugar (kupujem u zadrži i onda kad je to na moju štetu), ovakav zadržni rad ne mogu shvatiti ni odobriti. Ako će se ovako nastaviti, zadruga ne će imati dugoga vijeka. Kod takvog zadržnog rada ni željezna volja ne može izdržati. K. R.

Da li je službenik dužan platiti bilje?

Molim uredništvo »Ujedinjenog Željezničara« za javni odgovor po slijedećem:

U zadnje vrijeme tumočene su kazne za naknadu štete kod sudara, za ukradjenu robu itd. Materijalne kazne prelaze često desetke hiljada dinara. Rješenja o kazni i naknadi izdaje se samo pod uslovom, ako službenik predhodno uplati bilje od Din 20.—. Dok se bilje ne uplati, uskraćuje se izdanje rješenja o kazni i naknadi štete.

Da li je to traženje naplate bilje na takvo rješenje na zakonu ili po kojem drugom propisu osnovano?

Na ovaj upit drugom odgovaramo: § 97 zakona o drž. saobr. osoblju predviđa način naplate naknade za učinjenu štetu te određuje da donose rešenja o naknadi štete upravnici radionica odnosno direktori. Protiv rešenja o naknadi štete, koja iznosi više od Din 100.—, može se uložiti u roku od 15 dana žalbu na g. ministra saobraćaja, a protiv odluke g. ministra saobraćaja dozvoljena je još žalba Državnog saveta u roku od 30 dana. U koliko se službenik žali, postane rešenje izvršno tek sa presudom Državnog saveta.

Po pitanju naplaćivanja taksa za rešenja o stavljanju na teret na osnovu § 97 zakona o drž. saobr. osob-

lju izdalo je Ministarstvo finansija objašnjenje pod br. 31.655-III-33 g., koje glasi:

»Za ovakva rešenja treba dosuditi taksu iz T. br. 5 već u samom rešenju i naplatiti je tek kada rešenje postane izvršno. Ova taksa iznosi Din 20.—.«

Na osnovu ovog objašnjenja mora službena edinica izdati rešenje o naknadi štete bez plaćanja takse Din 20.—, jer imade službenik pravo žalbe na ministra saobraćaja i za slučaj, da je ova žalba negativna, još na Državni savet i sve do definitivne odluke Državnog saveta ne plaća se taksa Din 20.—, jer se taksa plaća tek kada rešenje postane izvršno.

Na rešenja o kazni ne plača se nikakva taksa.

Kada se službeniku, pored izricanja administrativne kazni, stavlja na teret i naknada za učinjenu štetu, koja je u uzročnoj vezi sa kaznom, mora izdati Direkcija dva rešenja i to posebno rešenje o kazni, koje je takse prosti i protiv kojeg može se službenik žaliti u roku od 8 dana te rešenje o naknadi štete (koje podleži taksi Din 20.— kada postane izvršno) protiv kojeg može se službenik žaliti ministru saobraćaja u roku 15 dana.

Pravilnik o članarini i potporama Saveza saobr. i transp. službenika i radnika Jugoslavije

(Važi za industrijske i privatne željezničare.)

Član 1.

Članstvo.

U smislu glavnih saveznih pravila član može postati svaki industrijski ili privatni željezničar koji udovolji glavnim Saveznim pravilima i uplati upisnинu od Din 5.— te članarinu za jedan mjesec i to za onaj razred koji mu prema ovom pravilniku pripada prema njegovim mjesecnim primadžnostima. Isto tako za člana se može primiti

samo onaj koji dade obećanje da će čuvati ugled saveza i njegovih područnih organizacija (podružnica).

Svakom pristupivšem članu izdaće se ili od Saveza ili od strane područne skupine članska knjižica (privremena) te kad načini 12 mjeseci neprekidnog članstva izdaće se članu tvrdi uvezana knjižica (članovnik). U tvrdi vezanim članovnicima biće odsimpana pravila saveza i pravilnik o

tost, kulture i uzorne moderne države?

Tko bi još pred 10 godina mogao zamisliti da se »u Stambulu-gradu bude više gledati ne dadu«, a dva ljudi obmanuta bosanska muslimana koji nijesu htjeli da se pokore fermoru da u državnoj službi ili skinu fes ili tu službu ostave, otišli u Tursku i tamo zinuli od čuda kad im je turski žandarm na granici zapovjedio:

— Efendije, skidajte fesove, jer treba da znate da se nalazite u Turskoj?

Okrenuo se svijet.

I jeste.

Na bolje i — na gore...

Treba samo da se sjete »bokserskog« kineskog ustanka 1902. godine, »protiv stranaca«, a u stvari za oslobođenje od tudinskog jarma, kada su se »buntovnici« u Pekingu, u otvorenoj, uličnoj borbi, gotovo goloruki, borili protiv civilizovanih mačinskih pušaka i tom prilikom ubili jedno desetak ili dvadesetak Evropejaca.

Skandal...

Barbarluk!...

I, da operu taj svoj grijeh, morali su jedni Kinezi ne samo da utaže savijest »kulturnoga svijeta« sa nekoliko milijuna suhog zlata, već da tadanjem »predstavniku svjetske

civilizacije«, Viljemu II. dođe ravno u Berlinu u jednoj ponizavajućoj audijenciji izvinuti i sam jedan od predaka sadanjeg japanskog vazala, »vladara Mandžurije« a bivšeg kineskog cara Puija...

Član 2.

Visina članarine.

Članarina deli se na IV razreda, i to: I. razred plaćaju pružni radnici a članarina iznosi mjesечно Din 10.— (deset). Članovi u tom razredu imaju pravo na Savезнii list, pravni savjet i pravnu zaštitu u slučaju sporu sa poslodavcem, koji bi nastao iz radnih odnosa te na potpore prema tabelama.

II. razred plaćaju svi članovi čiji se mesečni prihodi kreću do 1.000 dinara a to su u glavnom polukvalifikovani i kvalifikovani radnici a članarina iznosi mjesечно Din 12.— (dvanaest). Članovi u tom razredu imaju ista prava kao i članovi u I. razredu sa time da imaju pravo prema tabeli na veće potpore za slučaj besposlenosti i bolesti.

III. razred plaćaju svi kvalifikovani radnici, te vozovodje, konduktori, strojvodje i ostali službenici na boljim položajima a članarina za taj razred iznosi mjesечно Din 15.— (petnaest). Članovi u tome razredu imaju sva prava kao i ostalih razreda, jedino imaju pravo na veće potpore prema tabeli o potporama.

IV. razred plaćaju svi članovi čiji se mesečni prihodi preko 2.000.— dinara a članarina za taj razred iznosi 20 dinara mjesечно. Članovi u tom razredu imaju ista prava, jedino je razlika u potporama koje su veće od onih u nižim razredima.

Svaki član može si po volji izabrati razred u koji želi stupiti, ali samo sa tim, da može stupiti samo u viši razred a ne u niži.

Član 3.

Potpore.

Potpore dele se na:

a) bolesničke i

b) besposlene.

Za visinu i sticanje prava na potporu važe priložene tabele. Nijedan član nemože zaostatke naknadno uplatiti, sa namjerom, da dobije potporu, ako su oni prešli tri mjeseca zaostatka. Član kad obnovi članstvo i izmiri zaostatke stiče pravo na potpore nakon ponovno uplaćenih 12 mjeseci ali mu se pri tom uračunava i ranije članstvo koje je bio prekinuo. Kao prekid članstva neratčuna se, ako je član bio na vojnoj vježbi, odsluženju vojnog kadrovskog roka, u slučaju besposlice ili bolesti. Ako je iscrpio sve potpore, stiče ponovno pravo nakon uplaćenih 12 mjeseci. Za izdavanje bolesničkih potpora potrebno je da član doneše potvrdu od lekara a ona počinje nakon jednomjesečnog bolovanja, u iznimnim slučajevima gdje je velika potreba može se članu po uvidljivnosti izdati ova potpora izvanredno ali do najviše u tabeli predviđenog iznosa. Svaka zloupotreba po pitanju potpora snosi sa sobom posljedicu isključenja iz saveza.

Sve potpore dele se po niže navedenim tabelama.

A.) Bolesničke potpore.

Godine članstva	U I. razr.	U II. razr.	U III. razr.	U IV. razr.
1.	—	50	75	75
2.	50	75	100	100
3.	75	100	125	125
4.	100	125	125	150
5.	125	125	150	175
6.	150	150	175	200
7.	175	175	200	225
8.	200	200	225	250
9.	225	225	250	275
10.	250	250	275	300
dalje	300	300	325	350

B.) Besposlene potpore.

Godine članstva	U I. razr.	U II. razr.	U III. razr.	U IV. razr.
1.	50	50	75	100
2.	75	75	100	125
3.	100	100	125	150
4.	125	125	150	175
5.	150	150	175	200
6.	175	175	200	225
7.	200	200	225	250
8.	225	225	250	275
9.	250	250	275	300
10.	300	300	325	350
dalje	350	350	375	400

Član 4.

Pravna zaštita.

Nakon 12 mjeseci članstva imaju članovi pravo na pravnu zaštitu u slučaju spora sa poslodavcem koji bi izbili iz radnih odnosa. Ovu zaštitu daje Savez a u slučaju potrebe daje se članu i advokat. Za sve slučajevе zaštite potrebno je da članovi daju tačne podatke o nastalom sporu i jedino na osnovu tačnih podataka savez će odrediti dali ga zastupa sam, ili da uzme advokata.

Član 5.

Gubitak prava na sve potpore.

Svi članovi bez razlike, koji se nebri državaju tačno glavnih saveznih pravila i pravilnika te oni koji sa uplatom članarine izostanu 3 (tri) mjeseca, gube pravo na sve potpore, predviđene u ovom pravilniku.

Ako je koji član izostao sa uplatom članarine više od 3 (tri) mjeseca a ponovno nastavi sa plaćanjem on će postignuti pravo na potpore nakon ponovno uplaćenih 12 mjeseci.

Završne odredbe.

Svi članovi dužni su, da se strogo pridržavaju prednjih odredaba jer u protivnom slučaju nemaju prava na nikakvu naknadu ili potporu od strane podružnice ili saveza.

Svi sporovi oko primjenjivanja ovog pravilnika rešavaju se u I. instanci od strane obl. sekretarijata u Drvaru, u drugoj instanci rešava centralna uprava saveza. — Protiv rešenja centralne uprave može se žaliti glavnoj godišnjoj skupštini, čija je odлуčka izvršna. Rešavanje sporu kod suda isključuje se.

Volitve delegatov za ljubljansko podporno društvo na XX. volištu v Mariboru (upojokenci) razveljavljene

Kako so se vršile volitve delegatov za občni zbor ljubljanskega podporno društva, je še vsem članom tega društva živo v spominu. Po metodah volitev v Nabavljalu zadrugo so zvezarji organizirali tudi volitve v Podporno društvo in si tako na

preizkušeni način zasigurali potrebno većino, ki je pokorno odobrila delo dosedanjega odbora, nakup hotela, odklonila povisjanje posmrtnine ter izvolila »zanesljiv« odbor.

Proti volitvam so bile vložene pričožbe že septembra 1933 ter je tra-

jalo skoraj ravno eno leto, da je pristojna instanca 1. stopnje to pritožbo rešila ter pritožbi vsaj glede XX. voliča v Mariboru razveljavil, za pritožbe glede drugih volišč pa je le ugotovila, da nepravilnosti niso bile zadostne za razveljavljenje volitev, marveč se morejo kvalificirati le kot dovoljena volilna agitacija.

Ker je ta rešitev uprave policije v Ljubljani v več točkah zelo poučna, jo objavljamo v celoti:

Uprava policije v Ljubljani.

II. Pov. No. 1-150-13.

Predmet: Podporni društvo železniških uslužencev in vpojenec v Ljubljani, pritožba biv. člana Urbiča Gustava zoper volitve delegatov.

Ljubljana, dne 28. 8. 1934.

G. Urbič Gustav in tov.

v Mostah — Ciglarjeva ul. 13.

Vaši pritožbi z dne 23. 9. 1933 proti volitvam delegatov dne 17. 9. 1933 se v smislu § 10 zakona o društvih, shodi in posvetih deloma ugodni in sicer v toliko, da se volitve delegatov na XX. voliču: Maribor — Narodni dom (vpojenec) razveljavijo, ker vsled postopanja vodstva tega volišča člani Skleda Josip, Luschitzki Frančiška, Čerče Vincenc in njegova žena dne 17. 9. 1933 na dan volitev niso mogli voliti, po lastni volji, v ostalem se pa pritožbo kot neutemeljeno zavrne.

Razlogi:

Upravni odbor »Podpornega društva železniških uslužencev in vpojenec v Ljubljani« je razpisal v smislu čl. 8. društvenih pravil odnosno tozadnega pravilnika volitve delegatov in njih namenstnikov za občni zbor društva. Delegatske volitve so bile določene za 17. 9. 1933. Volišč je bil upoštevajoč število in stanovanje članstva določenih na 23 ter tudi določen kraj, kjer se volitve vršijo na posameznih voliščih, dalje tudi kdo vodi volitve na posameznih voliščih.

Upravni odbor je izdal tiskana navodila, v katerih so bile točno obrazložene pravice in dolžnosti članstva pri teh delegatskih volitvah. Izšla so ta navodila kot priloga k listu »Zadrugar« štev. 8., ki ga včina članstva sprejema. Istočasno pa so bila ta navodila ponatisnjena v št. 14. lista »Ujedinjeni železničar« od 1. septembra 1933. Tako je znala tudi organizacija za svoje pravice in dolžnosti pri teh volitvah.

Po teh navodilih so dobili zaupniki dostavljene glasovnice do 27. 8. 1933 in so jih morali takoj razdeliti članom, proti svojemu podpisu. Člani, ki bi do 8. septembra 1933 ne prejeli glasovnic, naj iste reklamirajo pri upravnem odboru v Ljubljani. Glasovnica mora vsak član svojeročno podpisati. Kdor ne more iz kateregakoli vzroka na sedež volišča, lahko da izpolnjuje in podpisano glasovnico onemu tovarišu, ki se volitve osebno udeleži. Na glasovnici je bilo opozorilo, da se naj vpiše oziroma napiše toliko delegatov in namenstnikov, kolikor jih na določeno volišče odpade.

Z ozirom na ta objavljena navodila, navedbe pritožnikov, češ, da člani niso vedeli za svoje pravice pri volitvah in da so vsed tega take volitve neveljavne, ne odgovarjajo dejstvu.

Kar se tiče navedb pritožnikov glede velikih nepravilnosti pri volitvah samih pritožnikov sami niso navedli nobenega konkretnega slučaja za volišča II. Ljubljana glavni kolodvor, volišče V. Ljubljanski dvor, volišče XIX. delavnica Maribor in volišče XVIII. Maribor kurilnica, temveč generalno obdolžujejo zaupnike, češ, da niso bili objektivni in nepristranski pri razdeljevanju

Radnici su i umirali ali od Ideje svoje odstupali nijesu.

Prostim prepdom, vjerujući u demokratske principe i načelo poštovanja i u političkoj borbi, zaskočeni, — oni danas i u Njemačkoj i u Italiji i u Austriji dokazuju, da su tu, da su usprkos svemu — **ostali živi!**

U Njemačkoj vri... I pored koncentracionskih logora neredi na sve strane...

U Italiji isto. Veliki štrajkovi u Milatu. Samo »Agencija Stefani« nedada da o tome bud šta saznade ostali svijet. Ona iznosi samo ono što se dešava van njenih granica, o sebi mudro šuti.

U Austriji pak, gdje se najnovijom naredbom o svetcima odredilo da se božji ugodnici imadu doduše zvanično svetkovati ali, ako se želi da se na te dane i jede, t. j. da se ti dani i plate, onda se imadu ti praznici nadoknaditi dužim radom u ostale dane do »maksimum 10 sati dnevnog rada, i time princip 8-satnog radnog dana upošte zabačen, — u toj i takvoj Austriji ne će sve to veće nezadovoljstvo medu proleterskim masama spriječiti ni novi novac od pet šilinga, izrađen u obliku svetačkih proštenjarskih medaljončića.

Jer i sami sveci će se buniti protiv te nepravde.

glasovnic in da je članstvo, ki ni vedelo za svoje pravice nasedlo nepravilni agitaciji. Za to se radi pomirjanja konkretnih faktov glede teh volišč pritožbe ni moglo vzeti v pretres.

Glede navedbe pritožnikov, češ da so se vrstile pri volitvah težke nepravilnosti, zakar navajajo pričo V. J., ki bi naj potrdil za pravo Ljubljana-Brezovica, da je imelo vodstvo tudi po 2 glasovnici za enega in istega člana. V zadevi zaslisan progovni čuvaj V. n. zamogel potrditi nikake nepravilnosti pri volitvah tem manj, ko se, kakor sam izpove, volitev osebno ni udeležil.

Za vsake volitve pa se vodi volilna agitacija. In tako tudi za te. Glede načina, kako se je vodila v tem primeru volilna agitacija, pa je značilna izjava V. J., ki je točno vedel, da se kandidati nasprotni liste t. j. »Saveza ujedinjenih železničarjev« niso bili objavljeni, vsled česar glasovnice z nalepljeno kandidatno listo »Udrženje narodnih železničarjev in brodarjev« ni sprejel in zahteval prazno, katero je tudi dobil pravočasno še pred volitvami. Ni pa pa se osebno volit, marveč je glasovnico, ki jo je lastnorčno podpisal, imen kandidatov pa ni vpisal, ker še ni vedel za nje — nato oddal strok. tajniku Saveza ujet. žel. Stajenko-tu, da jo in odda na njegovem volišču.

V tem slučaju ne more biti govora o kakih težkih nepravilnosti pri volitvah, marveč gre le za predvolilno agitacijo, katero se pa poslušujejo pri vseh volitvah in ki, kakor ravno ta slučaj kaže, je imela uspeh, da je volil V. po lastni volji.

Kot drug slučaj težkih nepravilnosti navajajo pritožniki VIII. voliču Rakek, kjer so dobili P. M., P. C. in Č. A. glasovnico z že nalepljenimi kandidati »Udrženja nar. žel. in brodarjev«, katere glasovnice so pritožniki tudi priložili svoji vlogi. S temi glasovnimi omenjeni niso glasovali. Novih glasovnic niso zahtevali in se sploh niso udeleževali volitve. Č. A. samo izjavlja, da mu je dostavitelj zgoraj omenjen glasovnico železničar Schoss Rudolf rekel, da ako se ne strinja, lahko nalepljeno kandidatno listo odstrani in glasuje po svoje.

O kakih potvorbah gasovanja torej ne more biti govora, ker je bila veljavna le osebno podpisana glasovnica in je v slučaju V. isti glasoval po svoji volji, dočim na volišču Rakek P. M., P. C. in Č. A. sploh niso glasovali.

Glede volišča XX. Maribor—Narodni dom vpojenec pa je ugotovljeno, da se Skleda Josipa in njegove žene na ponovno zahtevalo, da se mu izročita glasovnica zanj in za ženo ni izročilo glasovnic, ampak obdržalo, vsled česar nista mogla dne 17. 9. 1933 na dan volitev glasovati po lastni volji. Luschitzki Frančiška, Čerče Vinko in Završnik Franc so prvotno začetkom septembra podpisali glasovnice, na katerih so bila že nalepljena imena kandidatov, nato pa pozneje zahtevali nazaj te glasovnice, da bi na dan volitev oddali glasovnice s svojimi kandidati, glasovnic pa niso dobili nazaj in se jim je tako onemogočilo, da bi volili po lastni volji.

Glede trditve pritožnikov, češ, da je bilo na volišču XX. Maribor oddanih 45 glasov več kakor je bilo volilcev v volilnem imeniku, pa je ugotovljeno, da je nastala razlika radi tega, ker volilni imenik ni bil popoln in se je okrog 200 volilnih upravičencev še naknadno vpisalo, ker so bili pri posameznih edinicah še vedno vpisani kot aktivni, dočim se je pa še po sestaviti volilnega imenika izkazalo, da so že upokojeni.

Na vseh ostalih voliščih pa je bilo volilno postopanje pravilno.

Kar se tiče navedb pritožnikov glede sklepa o spremembu pravil glasovanja za to spremembu so pa trditve pritožnikov ovržene z ugotovitvami rednega občnega zbora dne 5. III. 1933, na katerem je bila spremembu pravil sprejeta soglasno.

Proti tej odločbi Vam je dopustna pritožba na kraljevsko bansko upravo dravske banovine, ki bi jo bilo vložiti potom te uprave policije v 15 dneh od dneva vročitve te odločbe.

Taksa po tar. post. 5. taksnega zakona za rešitev plačana in predpisno uničena na pritožbi.

Uprava policije Ljubljana.

Upravnik policije: Kerševan I. r.

Iz objavljenega rešenja sledi, da bodo volitve na XX. voliču v Mariboru ponovljene ter so torej vsa časovanja, pri katerih so sodelovali nepravilno izvoljeni delegati, neveljavna in so neveljavni tudi vsi zaključki. Pričakujemo, da bo pristoj-

na politična oblast tudi tozadne sama do sebe povedala vse potrebno, da se po izvršenih volitvah na XX. voliču v Mariboru vrši nov občni zbor z istim dnevnim redom, kot je bil zadnji, da bodo imeli delegati priliko k vsem točkam zavzeti primerno stališče.

Vse člane Podpornega društva, ki volijo na XX. voliču v Mariboru pa opozarjam, da naj pazijo na ponoven razpis volitve ter naj ničesar ne podpisujejo, ako bi, in najsi kdorkoli že, zahteval od njih kak podpis, marveč naj čakajo na navodila svojih zaupnikov.

Nabavljajni zadrugi uslužencev državnih železnic v Ljubljani

Podpornemu društvu železniških delavcev in uslužencev v Ljubljani.

Člane ene kot druge ustanove zelo zanima, zakaj je odstopil iz odbora g. Kobal, ki je imel na občinih zborih teh ustanov, kakor tudi v upravnem odboru ene in druge ustanove zelo važno in odločajoče besedo?

Razne govorice, ki so morda neutemeljene in pretirane, zamorejo samo škodovati ustanovam kot takim, zato smatramo, da je dolžnost

Povračilo odtegljajev za Nabavljajno zadrugo iz leta 1921

Že svoječasno smo objavili, da vrača Nabavljajna zadruga uslužencev državnih železnic v Beogradu po Din 150.— onim železničarjem, ki jim je bil ta znesek odtegnjen v letu 1921. Na vprašanja posameznih železničarjev priponimo sledeče:

Znesek po Din 150.— morajo dobiti nazaj vsi bivši državni železničarji, katerim se je v letu 1921 od-

tegnil v korist Nabavljajne zadruge. Vsak prizadeti železničar mora narediti kolka prostro prošnjo, v kateri mora navesti točno, v kateri službeni edinici je bil tedaj, ko mu je bil znesek za Nabavljajno zadrugo odtegnjen.

Bivši južni železničarji nimajo ničesar dobiti, ker se jim leta 1921 za zadrugo ni nič odtegnilo.

Književnost in kultura

Cankarjeva družba je lepa delavska književna družba, ki bo z letosnjimi 5 knjigami, ki se bodo začele razposiljati v začetku oktobra, razposlala v delavske hiše že nad 120.000 knjig.

Letošnje knjige bodo zelo lepe in zanimive.

Knjiga »Pod severnim nebom« ruskega pisatelja Pavla Nizovoja je izredno napeta in zanimiva. »Pod severnim nebom« je najboljši ruski roman o življenju in boju na severnih russkih otokih. Opis otroka, ki umira na škorbutu v materinem naročju, medtem ko zunaj divja snežni vihar, v katerem je šel oče iskat zdravila zanj. Oris boja človeka za ženo, herojske borbe s strašnimi prirodnimi silami — vsi ti prizori skoraj nimajo primere v svetovni literaturi. Ta knjiga visoke literarne vrednosti se čita napeto kot senzacionalen pustolovski roman.

Beerova zgodovina socializma in socialnih bojev je pa delo, ki se dosedaj takega ni bilo. Cita se kot zgodovinski roman.

Tudi koledar bo lep.

Delavstvo sme biti ponosno na svojo

Cankarjevo družbo in ta ponos naj pokaže s članarino. Din 20 za 4 knjige ali Din 25 za letosnjih 5 knjig že lahko žrtvuje.

I. delavski kulturni dan v Mariboru prirede mariborska delavska kulturna in sportna društva pod pokroviteljstvom Strokovne komisije v nedeljo, dne 30. septembra 1934 na igrišču DSK »Svoboda« pri Magdalenskem parku v Mariboru.

Sodelovalo bo 18 delavskih društev ter je na sporednu nogometna tekma, nastop 60 lahkootletov, nastop »Prijatelja prirode«, 4 delavske godbe, pevski zbor 140 pevcev, 100 kolesarjev nastopa s kolektivnim in umetnim kolesarjenjem, ples najmlajših in simbolična slika.

Začetek je ob 15. uri ter je vstop prost.

Ob tej priliki prirede Strokovna komisija in Svoboda iz Ljubljane izlet v Maribor s posebnim vlakom ter bo stala vožnja v Maribor in nazaj za one, ki nimajo voznih ugodnosti, največ Din 50.—

Opozarjam na to priliko vse organizirano delavstvo, zlasti pa železničarje, ki imajo režijsko vožnjo, da se v čim večjem številu udeleži tega pomembnega delavskoga kulturnega dneva v Mariboru.

koh, anacionalna, ali nije ni šovenska, a uklanjanjem šovinizma nestati će i treći, najglavniji način načina ratova. A on može nestati jedino preko radničkih redova, oživotvorenjem radničkih proleterskih idealov.

I zato, što je dužnost naša u tom času?

Da tu klasnu svijest dižemo!

Da je jačamo!

Da suzbijamo fašizam!

A u prvom redu, da u tom smislu odgajamo omladinu našu, uzdanici našu, kojoj smo do sada posvečivali premalo pažnje, a koju treba da otmemo iz svih opasnosti kojima smo i mi »starci bili izvrgnuti, — opasnosti klajnbirgerskoga duha koji nezna drugo, do li paradirati na raznim paradama i koji kliče svakome koji mu plati jedan dobar gablec.

Nami je potreban mir i pravilan razvoj ljudskoga društva a ako se več mora govoriti o borbi, onda ta borba treba da bude:

Borba za život!

Borba za mir medu narodima!